

en overtrædelse«, omfatter således enhver krænkelse eller overtrædelse i objektiv forstand.

Kravet om sandsynliggørelse sigter både til faktiske og retlige forhold. Det skal således ikke alene være sandsynliggjort, at rekvisitus har foretaget de handlinger, som påberåbes af rekvirenten, men også, at disse handlinger udgør en krænkelse af rekvirentens rettigheder eller en overtrædelse i øvrigt, og at rekvirenten er beføjet til at påberåbe sig disse krænkelse eller overtrædelser; jf. herved pkt. 5.7 i de almindelige bemærkninger.

Ved fogedrettens prøvelse af, om sandsynliggørelseskravet i § 1, stk. 1, er opfyldt, finder retsplejelovens § 344 om processuel skadevirkning tilsvarende anvendelse, jf. lovforslagets § 5, 2. pkt. Hvis rekvisitus f.eks. nægter at svare, vil dette efter omstændighederne kunne tillægges vægt ved bedømmelsen af, om rekvisitus har foretaget de handlinger, som påberåbes af rekvirenten.

De sandsynliggjorte krænkelse eller overtrædelser skal være sket »som led i erhvervsvirksomhed eller i øvrigt i ikke ubetydeligt omfang«. Betingelsen vil i almindelighed være opfyldt, hvis de sandsynliggjorte krænkelse eller overtrædelser har fundet sted som led i egentlig erhvervsvirksomhed. Betingelsen vil i praksis normalt også være opfyldt, hvis krænkelsen eller overtrædelser er begået af offentlige myndigheder. Krænkelse eller overtrædelser, der alene foregår i private hjem til eget brug, falder derimod uden for; mindre krænkelse mv. har et ekstraordinært stort omfang, jf. herved også bemærkningerne neden for til § 1, stk. 4. I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.6. og 5.7.

Anmodningen om undersøgelse kan alene fremsættes af rettighedshaveren eller en anden, der er beføjet til at påtale krænkelsen eller overtrædelser. En anden end rettighedshaveren vil f.eks. kunne være en licenstagere eller en rettighedshaverorganisation, som er beføjet hertil efter aftale, vedtægter eller lov.

Formålet med undersøgelsen skal være at sikre bevis for de sandsynliggjorte krænkelse eller overtrædelser og omfanget heraf. Der må være tale om afsluttede eller pågående krænkelse mv. Det er dog ikke udelukket under undersøgelsen også at medtage eventuelle beviser vedrørende planlagte krænkelse mv. rettet mod rekvirenten. Hvis det under en undersøgelse kommer frem, at rekvisitus (sandsynligvis) tillige har krænkelse andre af rekvirentens rettigheder end dem, der var angivet i anmodningen, vil bevissikringen også kunne omfatte sådanne andre krænkelse. Selv om rekvisitus erkender, at krænkelse eller overtrædelser har fundet sted, vil der efter omstændighe-

derne kunne foretages undersøgelse med henblik på at sikre bevis for omfanget af krænkelse eller overtrædelserne.

Stk. 1 indeholder endvidere en afgrænsning af, hvor bevissikringsundersøgelse kan foretages.

Udtrykket »hos den pågældende« skal forstås således, at en bevissikringsundersøgelse kan omfatte alle lokaler og gemmer mv., som den formodede krænkelse disponerer over, uanset ejerforhold, jf. pkt. 5.6. i de almindelige bemærkninger. Eksempelvis er det muligt at undersøge et lagerlokale, som den pågældende har lejet eller lånt. På lignende måde er det muligt at undersøge den plads på en server, som den pågældende disponerer over. Det følger af lovforslagets § 5, 2. pkt., at retsplejelovens § 499 om tredjemands indtræden som part finder tilsvarende anvendelse ved en bevissikringsundersøgelse. Hvis fogeden f.eks. ønsker at undersøge den plads på en server, som den formodede krænkelse har lejet hos en udbyder; kan udbyderen således eventuelt indtræde som part, for så vidt angår spørgsmålet, om forretningens foretagelse vil stride imod vedkommendes ret.

Hvis det er sandsynliggjort, at en person medvirker til en krænkelse, f.eks. ved for hovedmanden at opbevare produkter vidende om, at de er piratkopierede og bestemt for salg, kan der også foretages bevissikringsundersøgelse hos denne person. Derimod er der ikke i øvrigt adgang til at foretage undersøgelse hos tredjemand. Baggrunden herfor er omtalt i de almindelige bemærkninger pkt. 5.6.

Både forretnings- og andre erhvervslokaler og private hjem kan være målet for en bevissikringsundersøgelse. Der er dog ikke adgang til at undersøge et privat hjem, blot fordi det eksempelvis er sandsynliggjort, at indehaveren anvender ulovlige edb-programmer på sin computer, idet de sandsynliggjorte krænkelse eller overtrædelser som oven for nævnt skal være sket »som led i erhvervsvirksomhed eller i øvrigt i ikke ubetydeligt omfang«. I henhold til lovforslagets § 1, stk. 4, skal der ved afgørelsen af, om en undersøgelse bør tillades, endvidere altid foretages en interesseafvejning, og ved denne vil integritetshensyn i reglen veje tungere, når der begæres undersøgelse i et privat hjem, end når der begæres undersøgelse i forretningslokaler mv.

Stk. 2 angiver lovens anvendelsesområde.

Som lovtæksten er formuleret, vil fremtidige ændringer i immaterialretslovgivningen i de fleste tilfælde ikke nødvendiggøre en ændring af bevissikringsloven. Skulle der for andre af de nævnte typer af immaterialrettigheder end varemærker blive gennemført en ordning svarende til forordningen om EF-varemær-